

som Betingelse, at der skal være løst Næringsadkomst for Lovens Stadfæstelse, og det ikke sætter nogen Aldersgrænse, saa at Lempelsen altsaa ikke gælder alene for Folk over 45 Aar, men det er strengere i den Henseende, at det kun undtager Haandværkere og derimod lader Beværtere i videste Udstrækning falde ind under Loven.

Der er altsaa i disse 3 Forslag noget for enhver Smag, og jeg betegner maaske bedst, hvad der kan siges til Fordel for Flertallets Opfattelse, naar jeg enkeltvis nævner, hvorledes Mindretallene i Betænkningen begrunde deres Opfattelse, og jeg skal da først vende mig til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der i sin Mindretalsbetænkning udtaler sin Beklagelse af, at man „vil berede de næringsdrivende ny Ulejlighed og nyt Ansvar“. Naar der her er saa stærk Tale om, at denne Lov giver ny Ulejlighed og nyt Ansvar, ligger det nær at tænke paa, hvilke Befolkningsdele det særlig er, der komme ind som nye Mænd under Loven, og det er da netop Haandværkere og Beværtere. Man skulde saa tro, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds vilde sætte Pris paa at undtage disse, men til vor store Overraskelse finde vi kort efter i hans Mindretalsbetænkning den Udtalelse, at han dog ikke ønsker, at Haandværkere og Beværtere skulle fritages for Bogføringspligten i større Omfang, end allerede Lovforslaget hjemler. Jeg tilstaar, at for mig er det ganske uforstaaeligt, at han først udtaler, at han ikke vil paalægge ny Ulejlighed og nyt Ansvar, men dog ikke vil gaa med til at fritage en Del af de Personer, der netop danne det nye Moment.

Det andet Mindretal, de ærede Medlemmer fra Sorø, Nørresundby, Skive og Esbjerg, udtrykker ogsaa sin Opfattelse i Betænkningen, idet de nævnte Medlemmer anføre, at mindre Haandværkeres Indtægt og Evne til at stifte Gæld ere saa ringe, at man ikke finder Anledning til at underkaste dem Tvangsforanstaltninger. Ogsaa her laa det nær efter denne Motivering at undtage dem, der havde en saa ringe Evne til at stifte Gæld som de smaa Beværtere, men man vil se, at dette Mindretal ikke desto mindre kun undtager smaa Haandværkere, men ikke smaa Beværtere. Jeg tilstaar, at jeg ikke kan for-

staa, hvorfor man, naar man har anvendt den Motivering, at man særlig vil holde sin Haand over den Befolkningsdel, der har den ringe Indtægt og den ringe Evne til at stifte Gæld, saa ikke ogsaa fritager Beværterne. Det forekommer mig derfor, at heller ikke dette Mindretals Ændringsforslag falder helt sammen med, hvad Mindretallet har udtrykt i sin Betænkning.

Overfor de to Mindretal, som jeg nu har omtalt, staaer der altsaa et Flertal, bestaaende af de 8 Medlemmer, jeg før nævnedes. Deres Standpunkt er det ganske klare, at man ønsker i videste Omfang at imødekomme den Henvendelse, der har fundet Sted fra Haandværkeres Repræsentation, nemlig fra Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, og kun siger, at der maaske findes en Del smaa og ældre Haandværkere, som maaske ikke tage Del i Organisationernes Liv og ikke have lært at føre Bøger og have saa svært ved at sætte sig ind deri, at der kan være Anledning til at fritage dem for at komme ind under Bogføringspligten. Det er det, der finder sit Udtryk i Flertallets Ændringsforslag under Nr. 4, og jeg anbefaler dette Ændringsforslag til det høje Ting.

Jeg har nu kun tilbage at omtale Forholdet med Hensyn til Brugs-, Andels- og lignende Foreninger. Som det høje Ting vil mindes, havde man i Fjor ad en eller anden mærkelig Vej faaet hele dette Lovforslag stillet op som et Kampsignal mellem Andelssagens Venner og den Del af Befolkningen, som man troede var Andelssagens Modstandere. I Virkeligheden egner dette Lovforslag sig saa lidt som overhovedet muligt til at være et saadant Kampsignal, og det er mit oprigtige Haab, at vi maa naa til, at Lovforslaget trænges ned til den nøgterne Stilling i Lovgivningsarbejdet, som der tilkommer det, ved den Behandling, der skal finde Sted her i Dag. I hvert Fald har det været Udvalgets Flertal, et Flertal, der bestaar af ikke mindre end 10 Medlemmer, magtpaaliggende at finde et Ændringsforslag — og jeg haaber, at det er lykkedes os —, der kan sætte Tingene paa deres rette Plads, saa at Forholdet bliver set saa nøgternt, som det i Virkeligheden